Rozhovory se životem 75

OBSAH

Vnitřní léčitel---------- 4
Praktiky temných mágů---------- 7
Duchovní, duševní a tělesná dědičnost---------- 10
Nevědomá Nora se sekyrou---------- 13
Helia Mer o Marii---------- 19
Harmonie lidstva---------- 20
Hardus o provinění---------- 23
Nevědomá hospodská a její neteř---------- 29
Cesta k čisté pravdě---------- 35
Vznik barevného obrazu Ježíše Krista---------- 39
Z korespondence s Pavlou---------- 40

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Kriste, Lásko Boží, ve vánoční čas na mne pamatuj
a dej mi, co je Tvým darem pro duši,
jež k Tobě volá:
Kriste, Kriste, Kriste, svatý Bože…

Kriste, Lásko Boží, ve vánoční čas mi uděl
svaté znamení spásy na mé čelo,
která vrcholí životem Božím -
v Tobě a Tebou.

Kriste, Lásko Boží, ve vánoční čas mi vtiskni
svou podobu, aby bylo poznáno, že jsem člověk,
který Tě následuje
a naplňuje tak nejvyšší vzor.

Kriste, Lásko Boží, - prosím - prosím - prosím Tě:
s mým životem se spoj!

Božena Cibulková

VNITŘNÍ LÉČITEL

Mnozí sourozenci se ptají: „Kdo je vlastně vnitřní léčitel?" Poznejte, že to Bůh působí ve vás, skrze vás a pro vás. Dejte k tomu souhlas a vše bude dobré.

Uvědomujte si přítomnost Boha, Jeho energie, myslete na to co nejčastěji. Každý okamžik svého dne si buďte vědomi, že nejdůležitější je plnit Jeho vůli. Uvědomujte si, že Boží jiskra ve vás znamená živoucí přítomnost božské energie! Směřujte své myšlenky a city výhradně ve smyslu: „Chci se zdokonalovat v zákonu lásky a žití v přítomnosti." Usilujte o jednotu se Stvořitelem všeho, o harmonii s nekonečností, v níž cítíte životadárnou sílu. Buďte si vědomi toho, že vás Stvořitel určil právě k takovému žití.

Tak bychom mohli pokračovat, ale vy, milovaní, byste sami měli poznat, kdo že to vlastně je onen vnitřní léčitel. Těm, co si stále nejsou jisti, rozhodně říkáme: je to Stvořitel, jehož božské energie a síly ve vás jsou mocnější než to, co musíte v pozemském životě snášet či co se ve vás odehrává. Obrátíte-li se tedy na Stvořitelovu sílu, dostaví se posílení a vy se začnete zdokonalovat. Takový je smysl života. Vnitřní duchovní síla, je-li správně použita, začne ovládat hmotu, a tedy i vaše tělo, a stane se zdrojem zdraví.

Radost prohlubuje vnitřní síly

Vysvětlili jsme si, kdo je vnitřní léčitel, a nyní si povíme o radosti. Již poznání, že vnitřní léčitel je Bůh, dává důvod k radosti a optimizmu. Prociťte tuto myšlenku a dokážete intenzivněji prožít častá slova Ježíšova: „Radujte se".

Terapeutická hodnota radosti je důležitá, stimuluje působení vlastních léčivých sil. A mobilizuje je. Jeden z myslitelů řekl: „To smutek nám zvětšuje kříž a trýzeň." Jiný pravil: „Chceš-li si zařídit

hezký život, nestarej se o minulost. I kdybys ztratil sebevíc, stále pracuj jako na začátku."

Samozřejmě že v životě nejde vše jako po másle, ale bude to lehčí, když si vnitřní barometr nastavíte na „jasno". Vědomý optimistický přístup k životu produkuje vnitřní léčivé síly a otevírá přístup k inspiracím. Člověk se víc snaží a méně chybuje, lépe zvládá myšlenky a pocity. Pomáhá jiným, je jim příkladem a sklízí radost.

Jak předávat impulzy nemocnému orgánu

Důležité je přísloví: „Když nemoci otevřu bránu, budu nemocný." Když však vychováme své vědomí pozitivním smýšlením, které podporuje zdraví, zabráníme špatným myšlenkám přivolávat nemoci. Každý má možnost pozitivně ovlivňovat sám sebe: cílevědomě směrovat síly představivosti na duchovně tělesné dění. Aktivizovat léčivé síly. A přesvědčit se, že je to účinné.

Chcete-li určitému orgánu dát pozitivní hybné impulzy, provádějte to takto: Uvolněte se a poproste Boha, Krista a anděly strážné o pomoc. Dýchejte klidně a zastavte proud myšlenek. Soustřeďte se na představu, že směrujete vnitřní léčivý proud krví k požadovanému orgánu. Ten se energeticky posiluje. Krev je nositelem ódové energie a její tok navozuje obnovu buněk a léčení.

Příklad z praxe: Máte problémy se srdcem. Nejprve se poraďte s pozemským lékařem. Pokud se rozhodnete pro samoléčbu, zvolte tento postup: „Znovuobnovující a léčivá moc vnitřního léčitele dává mému srdci novou životní sílu. Mé srdce tepe v rytmu božské vnitřní síly. Každým jeho úderem se stává silnější, srdce se uzdravuje. Pozor: Neustále konejte s láskou a důvěrou ve Stvořitele. O pomoc proste také Krista, duchovní lékaře a duchovní průvodce. Tak konejte co nejčastěji, však víte, že kapky vyhloubí v kameni díru.

Strach

To, čemu říkáte strach, pociťuje stále více a více lidí. Kdo je jeho původcem? Satan a jeho pomocníci, zejména specialisté na

strach, nespokojenost, pocit ohrožení či selhání. Tyto stavy vznikají z nedostatku důvěry vůči sobě, životu nebo Bohu. Působí na buňky v těle a na duši jako poplašné volání. Bohužel to nezralí pozemšťané jako poplach neregistrují. Jev vyvolaný negativními silami často končí bezmocností, pocitem osamění, nejistoty, nespavostí atd. Obavy jsou úrodnou půdou pro neurózy. Dlouhodobě se dají léčit psychoanalýzou, lépe a rychleji však zapůsobí síla Boží lásky. Zásadní je překonat s pomocí Božích duchovních bytostí negativní vlivy a ovládnout myšlení. Pokud se toto zdaří, pak další uzdravování přebírá vnitřní léčitel.

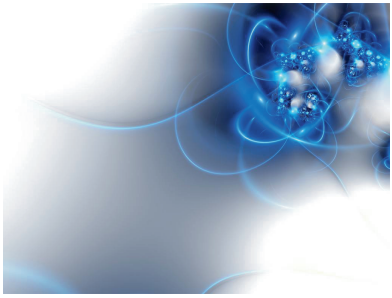

Zatímco máš hlavu na polštáři a oči stále zavřené, nabídni Bohu první vteřiny svého dne. Řekni: „Díky za odpočinek v noci. Dnes patřím Tobě.“ V okamžiku, kdy se každé ráno probouzíš, jako divoká zvířata spěchají totiž k tobě všechna tvá přání a naděje týkající se tohoto dne. A první úkol spočívá v tom, že je všechny odstrčíš zpět. Protože dovolíš tomu jinému, většímu, silnějšímu, tiššímu životu, aby proudil dovnitř. Pak začneš získávat jiný pohled na věc.

internet

PRAKTIKY TEMNÝCH MÁGŮ

Jasnovidný člověk bude opět vzpomínat na svůj těžký pozemský život. Tím vám umožní pochopit, jaké boje, návnady, svádění, výhružky a nástrahy působí negativní síly.

„Zažil jsem mnoho nových událostí. Z nich vyberu ty, kterým budou vyspělejší pozemšťané schopni uvěřit. Pro mě to byly cenné životní zkušenosti. Jsem ale ochoten přijmout i odmítavé reakce. Mnozí se ze strachu před novými poznatky a pravdami brání tyto impulsy přijmout.

V mých pozemských dobách jsem mluvil se skupinou tibetských mágů. Musel jsem být velice opatrný, protože mi chtěli vnutit jejich moc a vzbudit ve mně pochybnosti. Byli připraveni mi pak odebrat síly, oslabit a podmanit si mě. Já to však odhalil, vybudoval si ochranu, poprosil o Boží přítomnost, a tak jejich snahu mě ovládnout zastavil. Ovšem nevzdali se.

Zinscenovali bleskový světelný efekt, který mě zasáhl tak, že jsem cítil beztížný stav. Nechali mě se odpoutat od země - levitovat. Současně kolem mě plápolala jejich energie. Byl jsem sice při vědomí, ale začal mě svírat strach.

Vší svojí vůlí jsem poprosil Boha a Krista o rychlou pomoc. Snesl jsem se zpět na zem, ale byl velmi slabý. Tu jeden z mágů zvolal: „Mrháš zbytečně silou. Bez nás ničeho nedosáhneš. Viděl jsi, kolik máme sil a co s nimi dokážeme. Napodob nás, dokážeš-li to!"

Oslaben, s pomocí Božích poslů jsem se vrátil do denního vědomí a mágům nevěnoval jediný pohled. Řekli, že se s nimi opět střetnu.

Pronikl jsem totiž do jejich blízkosti a má jasnovidnost je asi rušila v činnosti."

Pokračování další měsíc: S pomocí Akaša kroniky a bývalého pozemského jasnovidce vzniklo sdělení pro vás pozemšťany. Umožní pohled na negativní duchovní síly - Satana a jeho přívržence.

Stvořitel ponechává všem svým bytostem svobodnou vůli jen do určité míry. Překročí-li však Jeho zákony, dopadá na ně negativní působení. Jako náprava.

Jako jasnovidec jsem se musel často stahovat před černými mágy. Když ale se mnou spolubojovali Boží poslové a propůjčovali mi sílu, sděloval jsem mágům duchovní pravdy. To ovšem jejich nespokojenost ještě více stupňovalo. Bez pomoci Božích poslů bych jako člověk dlouho nevydržel.

Když jsem se s nimi setkal později, vyzývavě volali: „Napodob, jak jsme ti předvedli naši moc!" Odpověděl jsem: „Zříkám se toho, abych předváděl čarodějnické kousky. Boží pravdy se dříve či později prosadí i ve vás. Mají být však přijaty dobrovolně, ne pod nátlakem." Okamžitě odvětili: „Jsi blázen, a kdybychom neměli s tebou soucit, mohli bychom tě okamžitě přivést k šílenství. Honíš se za přeludem. Bůh neexistuje! Bůh je klam tvé touhy uctívat. Pozvedni se na naši úroveň a nech své energie námi vyškolit."

Posilněn ale silami Božích poslů jsem zvolal: „Máte pravdu! Pro vás Bůh coby Stvořitel všeho neexistuje, právě proto, že On nikoho nenutí! Ale i vy jste schopni Boha poznat a zamilovat si Ho. To však odmítáte. Jste na tom stejně jako slepec, kterému se vypráví o světle. I on řekne, to, co mi povídáš, je přelud, protože já nic nevidím." Zlostně zvolali: „Jsi ubožák a snílek. Stojíme vysoko nad tebou, takže se tebou už nehodláme zabývat!"

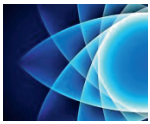

Těším se z toho, že vás opět vidím. Radost mi však kalí situace sester Ingeborg, Margarethy a dalších. Vzpomeňme na ně minutou ticha. *(Jmenovaní se kvůli nemocem nemohli zúčastnit setkání.)*

Děkuji. Duchovní mír ať je s vámi. Děkuji nebeskému Otci za umožnění našeho setkání.

Vím, máte mnoho otázek i potřeb. Všichni se budeme snažit vás vyzvednout na úroveň, o kterou jste při letní pauze přišli. Přijdou změny, ale budeme pokračovat. Více vám řekne bratr Otto.

Děkuji všem, kdo pracují ve svobodné vůli a udržují si vnitřní rovnováhu. Cítí sympatie ne k jednotlivcům, ale ke všem, vždyť sympatie je síla pocházející z lásky. Tu máme sdílet, a tak zajistit jednotu společenství.

Duchovní, duševní a tělesné věčné dary

Stvořitel je ten, kdo nám dal do života mnohé cennosti. Které to jsou, proberu postupně.

Obdrželi jsme darem zárodky svobodné vůle, moudrosti lásky. Máme si je uvědomit a každý osobně vypracovat do dokonalosti. Stvořitel nás dokonalými nestvořil, to bychom byli loutky, ale daroval tyto zárodky s přáním, abychom je rozvinuli do kvality, kterou má On. Máme tedy svoji osobnost vybavit dokonalou láskou. Je to pracné, ale vyplatí se to. Stejné je to s moudrostí. Zda už je někdo takový, to si rozhodněte sami. Velmi důležité je právě toto poznat, dokázat si to uvědomit.

Kupříkladu vaše technické vymoženosti, na něž jste tak pyšní - počítače, elektronika, a které stále vyvíjíte. Ty moudrému chování a jeho uvědomění napomáhají jen nepatrně.

Vás teď zajímá, co to vlastně uvědomění je. Je to schopnost realizující vědomí. Je to dar od Boha, který je zasazen do vašeho životního panoramatu.

Vysvětlím na příkladu: Kdo řídí všechny vaše buňky, orgány, energie, fluida? Určitě odpovíte, že Boží jiskra. Takže máte díky

ní ve vědomí řízení těla. Kdo z vás si ale uvědomuje, že třeba právě nyní vám bije srdce nebo pracují lymfy? Myslím, že nikdo.

Další příklad: Existují vysoce vyvinuté bytosti, které mají ve vědomí úkol mít dohled nad nějakým městem. Uvědomují si to, bdí nad ním, řídí ho: tady se stane toto, zde bude někdo odvolán, tam se stane nehoda apod.

Vezměme například Ježíše Krista. Během pozemského života prokázal své uvědomění nejen uzdravováním, ale jako člověk byl prostředníkem a poslouchal skrze Boží posly vzkazy svého Otce: tomu člověku můžeš pomoci, tam hrozí od farizejů nebezpečí, zachraň tchýni Petra, pomoz veliteli atd. Tyto skutečnosti si Ježíš uvědomoval, vykonával je, protože věděl, že to na Něm chtějí Boží poslové z vůle Otce. Nyní je Kristus přes dva tisíce let osvobozen od hmotného těla, a má vědomí nejen života na Zemi, ale celého Stvoření. A Stvořitel má vědomí nejen svého Stvoření, ale všeho, co se odehrává a stane. Pro vás je to těžko představitelné. Něco můžete v počítačích napodobit, a tak odhadnout. To pak prezentujete. Bůh však nepotřebuje od lidí nic. Má ve vědomí i budoucnost. O tom vám ale více povědět nemohu, protože ji neznám.

A nyní další dary. Kristus předává svým sourozencům to, co obdržel od Otce v duchovní podobě. Jsou to ohromné dary. Ačkoliv to zní jako paradox, předává i sílu k boji za bohulibé skutky.

Duchovní rodiče nám zase darovali vnější fluidální rámec, ve kterém se to rozhoduje. Duchovní rodinu, společenství ve věčnosti. V ní se máme vyvíjet k dokonalosti.

K tomu se přidružují i tzv. tělesná dědictví, což je pro vás na vašem vývojovém stupni to nejzajímavější. Nemohu jít do detailů, to bychom tu seděli až do rána. Vysvětlím jen pár větami.

Každá inkarnovaná bytost si buduje své tělo sama. Pozemští rodiče k tomu dávají pouze materiál. Jsou jen zástupci a děti nejsou jejich majetkem. My všichni jsme vlastnictvím Stvořitele. Tím se vysvětluje situace pozdvihovat vědomí ke Stvořiteli. Samozřejmě že rodiče dávají příklady svým dětem skrze skutky. I negativními činy. Duše dětí vše zaznamenává. Vykonáte nedobrou věc a pak se divíte, že vás děti napodobují. Nejsou samy viny, provinili se i ti, kdo jim to ukázali.

Hodnota ducha inkarnovaného člověka je viditelná. Nemyslím tím, co má v pytli či na účtu. Mluvím o duchovní hodnotě. Je to poznat na tvaru těla, čarách na dlaních, výrazu obličeje, jeho vyzařování či na všeobecném zdraví.

Vyvstala otázka: „Když se snažím, jak mohu být nemocen?" Odpověď je jednoduchá. Přinesl sis něco i z předchozích životů a nyní to řešíš. A každé řešení přináší sebou přelom, odpor. Protože je zakořeněné v tobě to, co nebylo dobré, co označujete za karmu, co se nechce od tebe odpoutat.

Na zátěžích se částečně podílejí i rodiče. Že tomu nerozumíte? V Bibli stojí psáno: „Budu zlosyny následovat až do čtvrtého pokolení." Například rodiče nabydou neprávem majetek a předají ho další generaci. Ten však nadále vyzařuje, dokud není učiněna náprava. A ta často možná není, protože ti, co o něj přišli, již nežijí. A tak neprávem nabytý majetek zdědí i třetí generace. Proto je důležité nechat se od Božích poslů poučit o čistotě duše.

Řekl jsem mnoho nového pro vaši cestu životem. Nezapomeňte to. Příkladné působení rodičů je to nejlepší, co můžete dětem předat. Dobré slovo, skutek, pomocné gesto - a život dostane jiný směr a vznikne dobrá vedoucí linie. Vedoucí linií rozumíme: Kristus - rodiče - děti - jejich děti. Podobně se to však děje i v negativním smyslu.

Ještě něco. Pokrevní příbuznost není žádný duchovní zákon! Vy si myslíte, že je to vaše krev, váš život, který bude předán dál. Jak je pak ale možné, že v početnějších rodinách je třeba čtvrté nebo páté dítě genius, jiné nemocné či postižené? Takže je to nesprávná teorie. Záleží na kvalitě ducha inkarnované bytosti, ne na pokrevní příbuznosti! Vaše pozemská věda nemá vždy pravdu. A ještě je na své výsledky hrdá!

Mnozí stále nechápou rozdíl mezi vědomím a uvědoměním. Poslední příklad: Jeden miliardář jednou prohlásil: „Mám přehled o všech pohybech majetku od 50 milionů." Ptám se vás: Má uvědomění? Když nemá ani vědomí toto obsáhnout!

Raduji se s vámi, že jsem předal důležité sdělení, a věřím, že jsem vám pomohl se opět pozvednout na úroveň před letní pauzou.

NEVĚDOMÁ NORA SE SEKYROU

Rád jsem si s vámi zazpíval a povznesl ve vibraci, stejně tak i duchovní lékaři a přátelé, co již odešli nebo jsou zde přítomni. Chceme oslavovat Stvořitele jak v duchu, tak pravdou. Kristus nás učil, že máte tvořit jednotu a my s Kristem ji máme skrze Něj směrovat ke Stvořiteli. Určitě ještě přemýšlíte o předchozích slovech. Mnozí si stále neví rady se slovem uvědomění. Nechte to uležet, možná vám to vysvětlí někdo jiný srozumitelněji.

Nyní přejdeme ke vzácné situaci: osvětlit duchovním bytostem v prostředníkovi jejich situaci. Jsou totiž zmatené, buď si to způsobily samy, nebo to zavinily negativní síly. Ale my jim chceme pomoci, vždyť jsou naši sourozenci. Jsou uvězněny v říši Satana, ale my se budeme snažit jim pomoci na svobodu. Děláme to ze svobodné vůle a s vaší pomocí. Přijměte je s láskou, s vyzařováním, které je z této nesvobody vyprostí. Prosím tě, milý bratře Josefe, až vystoupím z prostředníka, vstoupí do něj ženský duch. Poslechni si, co má na srdci. Děkuji a prosím, vysvětli jí to!

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

V - vedoucí, D - duše

D: Na toho povídálka, který právě hovořil, neberte ohled. Ten je ze zcela jiné strany. Ale poslouchejte mě. Jsem počestná žena, porodila tři děti a měla manžela. Ze začátku byl velmi hodný, jinak bychom neměli tři děti, ale pak, pak....posloucháte mě vůbec?

V: Ano.

D. Pak se začal poohlížet po mladších. Když už jsem byla starší, byl mi nevěrný. Jednoho dne jsem se ho na to zeptala a on to

samozřejmě zapřel. Mé kamarádky mají podobné zkušenosti, týká se to ale i mužů, kteří tu jsou se mnou. A když jsem se dověděla, že tady i tamhle čeká dítě, rozhodla jsem se. Nechtěla jsem však vypadat jako vražedkyně, a tak jsem něco zosnovala. Vlastnil pilu, byl tesař a truhlář, všude měl sekery. Vybrala jsem tu největší, připevnila nad dveře tak, že když je otevřel, usekla mu hlavu. A nelituji toho. Před oltářem slíbil věrnost a pak? Tak jsem se pomstila. Co tomu říkáš?

V: Hm, vyprávěla jsi hroznou příhodu. Jsi si vědoma, kde se nacházíš? Vidíš nás?

D: Ano.

V: Přišla jsi s větší skupinou.

D: Nepředstavila jsem se, jmenuji se Nora.

V: Ano.

D: Je nás tu 76, všichni udělali svým manželům či manželkám něco podobného.

V: Takže víš, že už nejsi ve hmotě žijící člověk. Zde přítomní lidé tě poslouchají a chtějí se z tvé zkušenosti poučit. Lituješ, že jsi to udělala?

D: Ne, bylo to spravedlivé.

V: Ale, kdopak ti tohle řekl?

D: Myslím si to.

V: Byla jsi věřící?

D: Samozřejmě.

V: Pak je ti známo, že člověk nemá zabíjet.

D: Tohle nebylo zabití, ale projev spravedlnosti.

V: Kdo ti to namluvil? Bude ti zjeveno, kdo to byl.

D: Tak znova. My všichni tady, jedno zda muž či žena, jsme byli podvedeni. To nás přivedlo k myšlence na pomstu. A dodalo odvahu ji uskutečnit. Nejsem hloupá, vím, kam míříš. Na pátém místě Desatera uložil Mojžíš lidem: Nezabiješ! Víš to taky?

V: Ano, a ty jsi zabila! Ptám se tě, dosud jsi toho nelitovala?

D: Ne! Proč bych měla?

V: Ale ty a tví přátelé jste sem byli přivedeni. Nějaký důvod to musí mít!

D: No, nedařilo se nám dobře. Tak zle jako nám tady se nemůže dařit nikomu na Zemi. Stále prožívám nenávistné myšlenky a vybavuji si, jak jsem vybírala sekeru, připevňovala ji provazem nad dveře. Každému se dokolečka opakuje to, jak to udělal. A k tomu to věčné popichování těch....

V: Přátel?

D: Kdepak přátelé! Kreatury to jsou! Fňukají, že jim poroučejí satanské mocnosti, že musejí jiné trápit tím, že jim neustále připomínají jejich skutky. To, co zažíváme, to tedy nepřeji nikomu.

V: Je tobě a tvým přátelům líto, co jste udělali?

D: Moment! Mezi lítostí a spravedlivou pomstou je velký rozdíl. Mně vadí, že mám plnou hlavu toho, co jsem udělala, pořád mi to opakují. A nelíbí se mi, že tam, kde jsem, není den a noc, je tam trvale tma! To je mi tedy opravdu líto.

V: Aha, ale to tě mohlo přivést k tomu, kdo tě ovlivnil.

D: Říkala jsem ti přece, že oni jsou na tom ještě hůř než my. Pak k nám ale jednou přišli návštěvníci a osvítili nás.

V: Co vám ty světlé bytosti řekly?

D: To se stalo bodem obratu. Jsem ráda, že nastal, protože od té doby nám bylo jasné, že tak žít nemusíme. Tamti tvrdili opak, že svůj čin musíme mít pořád před očima.

V: A pokud budeš ještě svého činu litovat a upřímně řekneš, že je ti to líto, pak vám ty světlé bytosti mohou pomoci a tebe i tvé přátele osvobodí z temnoty.

D: To také udělaly, proto jsme tady. Tamti jsou hrobníci, hrobníci duší!

V: Tak se musíte od nich oprostit.

D: Ti misionáři nám pomohli za předpokladu, že to chceme i my. Ale k lítosti jsem se ještě nedostala.

V: Proč?

D: Chci být konfrontována s mužem, který mě podvedl.

V: Ty mu ale máš odpustit a říci, že ho předáváš spravedlnosti. Není tvůj úkol ho soudit.

D: Tak to se mi líbí, to beru.

V: Běž s přáteli do světla a jemu nech jeho cestu. Bude o něj postaráno.

D: A ty myslíš, že Bůh to zařídí?
V: Samozřejmě.
D: Udělá to?
V: Jistě, se svými pomocníky. Podívej, tyto světlé bytosti to provedou.
D: Aha, vidím jich zástup, hovoří s mými přáteli a hodně z nich souhlasí.
V: I oni musejí litovat.
D: Ty pořád s tím litováním.
V: Jinak to nejde.
D: Nejde?
V: Ne, dokud svého skutku před Bohem nepolituješ.
D: Pak mě ale musí o odpuštění poprosit i můj muž.
V: To se stane, ale ty to neřeš. Nech svého muže být. Nepoutej se k němu!
D: Já chci spravedlnost! I pro něj. A ráda bych viděla, jak se plazí a je ponížený.
V: Hm, tak v sobě nosíš ještě myšlenky pomsty. Ty bys neměla mít.
D: Aha.
V: Když je odložíš, bude ti pomoženo.
D: Dobrá, i když nejsem zcela přesvědčená, poslechnu tě.
V: To teprve přijde. Teď se snaž dostat se z téhle mizérie.
D: Bylo by to jednoduché. Přišel by, řekl, milá Noro, lituji, že jsem tě s Marlene podvedl. A měl ještě další děti. Že jsi nebyla jediná.
V: Nemůžeš ho k tomu nutit.
D: Dobře, dobře, tak ať je to rychle za mnou. Ale je tu ještě něco. Dívali se mi do duše, víš?
V: Máš ještě jinou myšlenku pomsty.
D: Ne docela, chci abych...chci abych...
V: ...ho viděla trpět.
D: Ne, to ne, ale pokořit ho. Tak, jak to udělal on mně.
V: Nech to být! Nemůžeš si hrát na Boha. Upřímně všeho lituj a budete odvedeni do nových domovů a do světla.
D: A ještě něco ti chci vysvětlit. Jsem šlechtického původu, to on nebyl.
V: To jsou pozemské záležitosti.

D: Vzal si mě kvůli velkému věnu a slíbil věrnost. A pak udělal tohle.
V: A tebe to zlobí.
D: Šlechtictví zavazuje!
V: Vím, to jsou ale pozemské zákonitosti. Zde platí duchovní.
D: Něco takového existuje?
V: Ano.
D: Dobře, tohle odkládám a řeším sebe. Je tu ale ještě další problém.
V: Jaký?
D: Byla jsem zavřená.
V: A to je problém?
D: Doživotně.
V: Musela sis to odpykat.
D: Nemusela.
V: Jak to?
D: Stydím se.
V: Před námi nemusíš, máme porozumění.
D: Svedla jsem dozorce a on mi přinesl dávku, kterou jsem spolkla.
V: Žádala jsi ho o to?
D: Ano.
V: Pak to byla sebevražda.
D: Ošklivé slovo. Byla to nouze.
V: I přesto nemáš život daný Bohem zahazovat.
D: Teď jsem ode všeho osvobozena, vše jsem vyslovila a cítím se svobodně. Proto jsem dosud nebyla schopná litovat! Nyní lituji obojího. A vlastní děti jsem nechala napospas, na Zemi jsem zkrátka selhala.
Nyní jdu tam, kam mě světlé bytosti povedou. Nemám žádné nároky. Upřímně lituji a prosím našeho Stvořitele o odpuštění.
V: A my se z toho také všichni radujeme, *(duše opouští propůjčené tělo média).*

Byli jste svědky dramatické situace. Když se někdo spolčí se Satanem, nastraží řetězové události, jako byly tyto.

Ubohá Nora je nyní svobodná. Odešla s přáteli začít nový život. Na všechny, kteří se na věci podíleli, tedy i na dozorce, dopadne spravedlnost.

Moji milí, dosud jste neslyšeli o univerzální spravedlnosti. Ta je přehledná jen Bohu. Vidí vše, až na jednu věc, kterou vysvětlím jindy. Děkuji vám za ochotu. Zprvu byla vaše láska bez působení. Byli jste zaujati tím, co satanské síly dokáží s člověkem udělat a jak rafinovaně si lidé berou životy. Když je člověk zatvrzelý a ještě si sáhne na vlastní život, trvá dlouho, než dosáhne pomoci. Ale tak to být nemusí!

Vaše láska zapůsobila, že sestra začala dobrovolně litovat. Děkuji vám za to.

Ukončeme dnešní setkání chválou našeho Stvořitele. Poděkujeme, že ustanovil zákon solidarity, kdy vyšší pomáhá v duchovním vývoji méně vyvinutému.

Nejsvětější Otče, prokazujeme ti vděčnost a radostně notujeme zpěv chvály, že jsi náš Stvořitel. Dříve bylo mnoho připoutaných k Zemi. Ale dnes je jich ještě mnohem, mnohem více, neboť morálka upadla. Proto Tě prosíme: Pane, sešli další pracovníky na Zemi, abychom mohli zachránit ty, co se zachránit dají. Sláva Tobě, Bože, že nám dáváš možnost k nim chodit i přes zábrany temných mocí. Pod Tvojí ochranou to ale můžeme, smíme a chceme naplnit.

Už jsem řekl, že negativní síly se snaží svést lidi jdoucí za světlem z cesty. Nechtějí uvěřit, že člověk je už tak daleko, že poznal to pravé, a proto se chce osvobodit. Buďte proto bdělí! A ještě pokorní. Právě být pokorný je pro člověka nesmírně těžké. A přece je to jediná možnost, jak nepadnout!

Matka Marie díky převeliké pokoře zvládla všechno. A věřte, nebylo toho málo. Ten temný dobře rozpoznal, že ona je světlo.

Nevěděl sice, kdo je a kdo je její syn, ale věděl, a to ho velice zlobilo, že jsou velké světlo. Snažil se ho se svými pomocníky udusit, svést je z cesty, ale nezdařilo se jim to.

Proč? Protože byla vzorem pokory. Věděla, že ve srovnání s Ním není nic, pouhé zrnko písku. Věřte děti, pokora vyzařuje světlo!

Pýcha patří k temnotě a vede k pádu těch, kdo ze sebe dělají více, nežli jsou.

Otče, Bože všemohoucí, Ježíši, můj Pane,
odpusťte, prosím, jestliže někdy na své cestě pozemským životem
klopýtám, padám nebo se opožďuji.
Jindy zase příliš spěchám nebo předbíhám.
Prosím, pomozte usměrnit běh mého života,
ať plyne jako čistá voda, jako proud Vaší čisté, překrásné energie,
kterou nám všem i přes naše prohřešky poskytujete.
Nejčistším bytostem, které vyznávám, miluji a obdivuji,
vzdávám pokorné díky za vše, čeho se mi od nich hojně dostává.
Pomozte, prosím, abych Vás dokázala uchovat ve svém srdci,
v každý okamžik po zbytek mého pozemského života,
ale také po všechny své další životy.
Buďte, prosím, chlebem a vodou mému tělu, světlem mé duši.
Odevzdávám Vám svoji svobodnou vůli a prosím,
veďte mé kroky po cestách, které mě vždy dovedou blíže k Vám.
Děkuji.

HARMONIE LIDSTVA

Máte velkou milost být v této hodině zcela ve znamení míru. Smíte vstřebat vše, co z říše harmonie a míru přichází. Taková harmonie vašemu světu chybí. Přibývá zloby, jež ničí. Vy, malé pozemské děti, nedokážete předvídat, co přinese budoucnost. Ale tušíte to. Víme, že vám bylo to základní - mír a harmonie - odňato. Protistrana se snaží je odstraňovat, takže lidé nemohou trvale v harmonii žít. Musíme se hodně modlit, aby tato doba bojů o hmotu a majetek brzy skončila. Vy víte, že život trvá určitý čas a potom následuje přechod. Ten se však různí. Může být normální nebo skrze nemoc či zkázu, a tedy s bolestmi a utrpením. Ten, kdo je za těžký přechod zodpovědný, nese velkou zátěž. Je často příčinou předčasného odchodu lidí.

Ti však po příchodu budou odškodněni. Ovšem pozůstalí, kteří o příchodu a odchodu nic nevědí, trpí. Vy víte, že je vše v pořádku a podle řádu.

Lidstvo se od zákona odklonilo: žije podle svých zákonů orientovaných na materii. Boží zákony ale nedovolují ublížit žádnému člověku. Kéž by pozemské lidstvo bylo tak daleko a podle nich žilo!

Města se zaplňují nevědomými bytostmi, jež opustily těla. Aby našly cestu z utrpení, je pro ně důležitá modlitba. Po přechodu nenalezne každý hned své místo. Většina z nich je neznalá a jde do šedé až tmavé sféry. Není pravda, co lidé říkají: „Uvidím, co mě tam nahoře čeká." Většinou neuvidí nic! Sami víte, když na zem padne mlha, je viditelnost omezená. Zemi však také obklopují duchovní mlhy, pouze pár obdarovaných má jasný průzor. Je proto nutné, abyste i **vy sami vyzařovali světlo!** Děti, řeknu vám, když se díváme na Zemi, padá na nás smutek, který u nás neznáme. Země ztrácí vibraci, ozývá se z ní utrpení, bytosti neví, kam jít. A volání po vykoupení utichá.

Vy víte, že vykoupení přijde. Ale kolik vás je, co toto zná? Je pro nás otřesné, když voláme k lidem: „Dívej se do světla, otevři své srdce pro lásku toho, kdo na tebe čeká, až se vrátíš!" Jejich srdce jsou pevně zavřená. Myšlenky se ubírají špatným směrem a vy jim věříte. Nechcete vidět světlo seslané Otcem.

Pán a Mistr prohlásil, že každý člověk obdržel svobodnou vůli a může se rozhodovat. I on sám, coby člověk, musel volit buď světlo, nebo temnotu. Musel se rozhodnout v nejtěžším pokušení, jaké kdy existovalo. Podíval se vzhůru, volal ve své nejtěžší hodině svého Otce a odevzdal vůli světlu. I když to pro něj znamenalo obětovat se. Než opustil Zemi, slíbil apoštolům duchovní pomoc Božích poslů.

Jen málo lidí věří, že k nim hovoří dodnes. A tak se jim nedostává Světla a milosti, kterou zprostředkovávají. Lidé myslí jen na tělesné uspokojení a třesou se před pomyšlením, že jim ho někdo vezme. Jak málo je těch, kdo myslí na blaho ducha, kterým mohou být naplněni. Jak málo je těch, co jsou ochotni tyto informace předávat.

Milé děti, nemusíte se strachovat z odchodu ze Země, víte, že když půjdete vzhůru za světlem, přejdete do říše, kde se opět shledáte, jenom v jiné formě. Copak je to za život v materii! Stálý boj o něco, co vlastně hodnotu nemá. Hmota není věčná, je zavádějící a klamná. Pokud toto někdo pochopí, ví, kudy jít dál, a toto vědomí ho bude provázet až do konce. Proč boj? Sami vidíte, že je lidstvo vháněno do něčeho, co nakonec všechny zahubí. Je zdánlivé, že jeden je vítěz a druhý poražený. Poraženi jsou oba, protože jejich vzájemný boj za vlast a čest ničí i tu jejich. Hluboko člověk padl do temnoty, nevšiml si, co se s ním děje. Děti, je stále potřebnější, abyste se **modlily za mír.** Země nemusí propadnout zkáze, pokud se lidé změní. I kdyby to mělo být v poslední minutě, kdy zjistí, že temno je vede do záhuby.

Tehdy se obrátí k Otci, Stvořiteli veškerého bytí, k praslunci, které je nepředstavitelně obrovské a zářící. Nemám pro to slov. Ani já to pořádně nedokážu. A malý pozemský člověk si myslí, že, toho Jednoho nemusí uznávat, že tomu Jednomu může odporovat! Žalostné, ubohé lidstvo.

Všemohoucí Bože, jsi láska a moudrost, která seslala Syna na Zemi, aby ji vykoupil. Obdarovávej ji i nadále milostí. Ať konečně lidé poznají, jak nutné je dostat se do světla. Ó, Pane, zruš pouta, která je váží k temnotě, pomoz jim, dej Světlo, aby měli větší vůli konat. Daruj jim vědomí nutnosti míru. Rozsévej a posílej své posly tam, kde jsou války, kde se lidé navzájem ničí kvůli kousku půdy. Země je vlastnictví Tvé! Ó, Pane, dej sílu těm, kteří chtějí dobro. Aby mohli vysílat lásku, harmonii a mír. Pane, dej i nám sílu, abychom mohli rozšířit mír po celém světě. Naplň všechny svým světlem a láskou.

Matko Marie, milostivá Matko planety Země, dotkni se jejich srdcí! Ať poznají, co je to milovat, přinášet harmonii a mír. Děkujeme, Nejmilostivější. Vší silou chceme při Tobě stát až do konce. Amen.

Pán Ježíš Kristus, ne já, to umí, ale požehnané je vše, co jste tady s radostným srdcem a upřímnou vděčností pro Krista připravili. Vy jste to sem přinesli, také pro milé přátele z druhé země, které tím srdečně zdravím. Ale i co nejupřímněji stejně tak žehnám. Všechno jsou to naši sourozenci, celé lidstvo.

Neexistují žádné hranice. Všichni jsme děti Boží a Kristus chce všechny vést domů. Každou jednotlivou kytičku, každé jednotlivé srdce z vás všech a ti, co jsou doma a čekají na paprsek lásky od Krista, ti ho obdrží. Září, září a září!...

O PROVINĚNÍ

Radostně naladěn ze své duchovní vlasti, předávám s mnoha přáteli a pomocníky vše, po čem vaše duše touží - duševní klid. S radostí vkládám do vašich srdcí moc a sílu s přáním, ať přijmete vše, co vám dnes smím ve vůli Boží přednést.

Mám radost z vašich ušlechtilých duší, květin, kterými jste přispěli ke zkrášlení setkání, a doufám, že se vibrace značně navýší, abyste mé myšlenky pochopili.

Opět uběhl dlouhý čas a u vás na Zemi se mnohé událo. Milá sestra Ingeborg je zase tady. Velká radost a vděčnost! Těšíme se z každého jedince, který se s pomocí impulzů duchovního průvodce dostane do společenství, a tak může zabudovat do svého života sílu, poznání, moudrost a lásku. Mám toho mnoho k předání, milí sourozenci. Co je příliš pozemské, vynechám, a co je duchovně důležité, zmíním. Nepoužívejte, prosím, rozum, ale zapojte moudrost, pak se dostaneme do tak vysoké vibrace, že bude možné mé myšlenky ve vás a vašem životě usadit natrvalo.

Vaši duchovní průvodci a duchovní přátelé, kteří přišli se mnou, vám vnuknou potřebné impulzy; z toho budete mít duchovní prospěch. Na Zemi se často užívají „vzletná slova", dostala se také do duchovního učení. Budu se tím zabývat a podám k tomu následující vysvětlení.

Kdyby sdělovala velmi vyspělá bytost, neměli byste z toho užitek - nejste schopni totiž plnou pravdu přijmout. Takže je nutné se přizpůsobit vašim schopnostem, a to vysoká duchovní bytost tak dobře neumí. Neboť se vznáší ve vyšších vibračních rovinách, a pokud nebyla člověkem, neumí se dolů tak dobře transformovat.

Pohovořím o provinění, konkrétně o hříších proti duchu, které se nepromíjejí.

Duchovně zralý člověk je nešťastný, jestliže se dopustil provinění v myšlenkách, slovech a činech. Způsobil jimi ve vztahu k duchovním průvodcům a andělům ochráncům jistou disharmonii a vytvořil si vývojové překážky.

Zapřemýšlejte: Jsem už tak duchovně vyspělý, že jsem nešťastný ze svých provinění? Cítím to tak? Mám pochyby? Je mi to líto? Pociťuji lítost nad disharmonií mezi mnou a mými duchovními průvodci, anděly ochránci? Mám vůbec akceptovat nedostatky ve svém vývoji? To je metoda, díky níž si sami můžete uvědomit, zda jste vyspělí, nebo ještě musíte mnohé dohánět. To ať si každý srovná sám se sebou. Já na to poukázal a vy se tím později zabývejte.

Žádný člověk nemůže na Zemi žít bezchybně! S tím souhlasíte a máte jistou radost, protože toto se týká všech. Ale - a teď to přijde: Jak velké chyby člověk dělá! Jaké to jsou? A zejména, a to souvisí s vnitřní vyspělostí, jak se vyrovnává se svými provině-ními?

Lidé, kteří žijí podle zákona přírody, se zcela přizpůsobí pozemské přírodě a žijí jako dav, pro ně je důležité žít ve všeobecné harmonii. Neslyšeli nic o práci na sobě, nic o duchovním vývoji atd. Žijí podle zákonů přírody. Mohou klidně něco vyznávat nebo uctívají přírodu. Ale práci na sobě si ještě nepovýšili do vědomí. Proto je důležité stát se duchovně zralý! To je hlavní bod mého sdělení.

Duchovně vyspělý má jinou dimenzi kolem sebe. Má jiné duchovní průvodce. Má jiné duchovní vibrační roviny a jiné životní cíle. Ve srovnání s druhými lidmi je nápadné jeho vyzařování. Pohybuje se mezi šedými, tmavšími a světlejšími, ve vědomé rovině světla. Těžké je žít v davu. Duchovně vyspělý je citlivější nejen na věci pozemské, ale i na záležitosti duchovní.

V dnešní době se bohužel mnoho zralých lidí duchovně proviňuje. Je důležité, abych vám to objasnil. Takový člověk cítí, bolí ho, když si uvědomí, že padl. Že se dopustil provinění, která musí napravit. Ale má si být vědom své vůle a rozhodnout se pro nápravu! Vždyť ví, že se situace nedá prominout. Neboť už ví o lásce Stvořitele a lásce Krista a Božích poslů, kteří ho dosud

nesli v jasném světle tak, že mu nemůže být odpuštěno vzhledem k jeho vůli, která nebyla ve shodě s Boží vůlí. Takový člověk už musí nést plnou zodpovědnost za své činy.

Vaše názory se teď různí. Může se duchovně vyspělý vůbec dopustit provinění? Ano! Každý dostal od Stvořitele svobodnou vůli a každý podléhá na Zemi zakolísání v pocitech, myšlenkách, chtění a konání, a tak propadne pokušení negativních sil.

Však jste četli, že obžalovaný v soudním sále řekl: „Nějaký hlas mi přikázal, že to musím udělat. A já tak učinil. Byl jsem k tomu donucen. Bylo mi přikázáno to vykonat, abych si tím zajistil výhody. Bylo mi slíbeno, že když to provedu, dostanu se z té mizérie ven atd."

Satanské umění slibovat se dnes na Zemi i u duchovně vyspělých objevuje masově! Vynucená provinění přispívají ve velké míře k tomu, že lidstvo klesá stále níž, propadá se stále více do hloubky.

Jestliže oni upadnou, jak to má pak vypadat u přírodních národů, lidí, kteří ještě nevykonali práci na sobě, aby se přiblížili k Bohu.

Pokročme dál! Duchovně vyspělý se tedy dopustil hříchu proti vlastnímu duchu. Jste v první řadě duchovní bytosti a ve věčnosti duchovní bytosti budete. U chybujícího zvítězil rozum, přes ten na vás mohou negativní síly, ten využívají. To je jejich parketa. Oproti tomu moudrost vyššího Já spolupracuje s duchovními přáteli a duchovními průvodci.

Nyní přejdeme k zodpovědnosti. Řekl jsem, že duchovně vyspělí si za provinění nesou plnou zodpovědnost. Jiné je to však, pokud je člověk např. ohrožen na svém pozemském životě. Ti, co ho ohrožují, jsou negativní a žádají volit mezi životem a smrtí. Říkám to úmyslně tak jasně. Existuje instinkt zachovat si život a ten využívají negativní síly. Člověk si bude chtít zachránit svůj život.

Milí sourozenci, Stvořitel ve své lásce a milosrdenství najde cestu s Božími posly, aby se nemohlo stát, že to nebude odpuštěno. Milosrdenství Stvořitele zvítězí a Boží poslové ho budou prokazovat tomu, kdo se rozhodl pro negativní, protože to bylo

pod nátlakem, protože se bál. Ale pod podmínkou, že bude pomáhat bližním.

Nerozumíte? Pokud se tedy duchovně vyspělí lidé dopustili chyb, Bůh jim odpustil ve Své lásce a milosrdenství, vede zároveň Boží posly, aby jim umožnili konat služby prokazující lásku bližnímu. Tedy bylo jim prominuto, ale od vyspělého člověka chce za to Bůh službu - prokáže ji tím, že pomáhá svým bližním. To je úkol Božích poslů: vést ke službám pro druhé. Vidím, když si vás tak prohlížím, že je to pro vás trochu nové. A velmi důležité je při takové službě zabudovat i to, aby se odpouštělo.

K tomu teď chceme připojit velmi bolavý bod historie Země, protože s tím souvisí.

Milí sourozenci, mám na mysli mučedníky. Od bratra Ábela až po současnost se táhne krvavá stopa pozemských mučedníků. Možná začíná již dříve, ale vy nevíte, kdo žil předtím. Vaše takzvaná historie začíná - jak říkáte - u Adama a Evy. Budu se toho držet, neboť bych vás pomýlil, kdybych řekl, že kromě Adama a Evy dávno na Zemi byli lidé. A před nimi ještě zvířecí lidé atd. To je ale nyní vedlejší.

Mučedníci měli vzor, stálost, mají lásku a pravdu, kterou zastupují. Tím se řídí jejich způsob života.

Dozvěděli jste se o Ábelovi a Kainovi, že oběť, kadidlo bylo u Ábela přijato, u Kaina ne. Pozadí je věc, která souvisí s vibrací, s osobností, ale i se satanským uměním svádět. Také to byl případ Adama a Evy. Tak to bylo předáváno dál k Ábelovi a Kainovi. Celou historií byla předávána tato červená nit až do dneška. Zemí, jak jsem řekl, se táhne krvavá stopa mučedníků.

Co se stalo s Ábelem a Kainem, to víte. A pro ty, kteří to nevědí: Ve vzteku a zlosti Kain vyhnal Ábela z těla. Teď si někteří myslí, že se neodvažuji říct „zabil". Ano, neříkám to rád. Z jednoduchého důvodu, protože je to stahující.

Pokročíme k prorokům. Také mnohý prorok byl zabit …

Nakonec se dostaneme k Ježíšovi. Celé Jeho učení lásky vrcholí slovy „Miluj bližního svého! Miluj Boha nade vše a svého bližního jako sebe sama!"

I duchovně vyspělý se může dopustit provinění proti vlastnímu duchu. Apoštolově, učedníci, přátelé Pána. Většina z nich byla ze Země odvedena mučednickou smrtí. Satan je tak mocný, že vždy najde lidi, kteří vlivem jeho příkazů, sugescí zbaví jiné lidi života. Dá jim sílu, aby to mohli a museli učinit.

Teď se dostaneme k něčemu, co asi nevíte. Satan viděl, že se prvotní křesťané stávali bez odporu mučedníky. Bylo mu trnem v oku, že se odvolávali na učení lásky Ježíše Krista, vydávali svědectví o pravdě, a dokonce v ten nejnáročnější jejich den byli plni lásky a nebáli se ztráty těla. Tehdy se Satan rozhodl křesťany pronásledovat. Našel opět nástroje - vysoce respektované osobnosti, kteří pak oznámili: Všichni lidé, stanou-li se mučedníky, ihned uvidí tvář Boha. To byla velká past Satanova.

Co na to oni? Když se nechám zabít, uvidím hned tvář Boha. Ale to je nesprávné! To následovníky Krista mrzelo.

Tak se dostalo toto učení přes středověk do dnešní doby. Pokud jste pozorně vnímali, pochopili jste, kam mířím. I dnes existují „mučedníci". Ale jakého smýšlení jsou? Co způsobují svým činem? Velkou krvavou stopu lidí, kteří s pravým mučednictvím nemají nic společného.

Nechali si uvázat pás s výbušninami, byli tak vycepováni, že nepochybovali, že pokud to udělají, dostanou se do nejvyšší nirvány. Nebo do nejvyššího nebe či jaké označení užívali.

Lidé dodnes neodložili „mučednictví", protože Satan toto stále oživuje. Pořád nachází nástroje, pomocí nichž buduje svoji moc, vládu krutého násilí.

Milí sourozenci, někteří z vás by měli ještě leccos napravit. Dokud žijete zde na Zemi, máte šanci to vyřešit. A nespoléhejte se, že vám bude prominuto. Máte možnost to narovnat. V tom okamžiku, kdy se tak stane, je vám odpuštěno.

Ještě vysvětlím termín „Hřích proti duchu". Člověk si vlastně škodí sám. Máš-li pocit, že ses dopustil provinění, cítíš se nešťastný, zasel jsi disharmonii mezi sebe a svého duchovního průvodce. Nebo poznáváš dokonce situace, které se nepříznivě projevují - jako výpadky ve tvém vývoji, jako disharmonie mezi

duchovním průvodcem a tebou. Tehdy jsi zakusil v sobě v čisté formě projev „Hříchů proti duchu", které se nepromíjejí.

Vy se teď ptáte: Jsem dost duchovně vyspělý, týká se mě to? K první části otázky: Jsi dost duchovně zralý? Ptej se jinak. Vykonal jsi dost práce na sobě samém? Jestli ano, pak, pokud ses dopustil provinění, budeš cítit, že je ti to líto, že tě to bolí a že to chceš napravit. Ke druhé části otázky: Jsi tak vyspělý, že to musíš napravovat? Odpovím překvapivě: Nejdříve pracuj! Něco napravovat znamená, že jsi již padl. Takže se snaž, abys vůbec nemusel napravovat - může to být v jiném hmotném životě. Proto je důležité, milí sourozenci, očistit duši raději teď, než to odsouvat na později. Kdo ví, zda a kdy bude nějaké později.

Děkuji za pozornost. Potrápil jsem vás. Vím to, ale musí to být jasné a pravda zvítězí. Chcete-li být duchovně zralí, pak vám nemůže to, co jsem řekl, vůbec působit starosti. Máte být vděční, že jsem to vysvětlil, neboť tím uděláte další kroky, abyste vývojově rostli. Přesně tak je třeba postupovat vpřed. Každý den, každý okamžik, příležitost je tady na Zemi.

Milá sestra Gisela, pokud si vzpomínáte, vždy říkala: „Nechci nic zmeškat!" Dnes sem také přišla. Její „nechtít nic zmeškat" je důležitý postoj v životě pozemského člověka.

Děkuji za vaši pozornost. Mám radost, že se mé sdělení některým dostalo pod kůži. Že to některým dá podnět vědomě kontrolovat myšlenky, vědomě kontrolovat činy, vědomě usilovat o osobní duchovní vývoj. Nemějte mi za zlé, pokud jsem to či ono řekl ostře.

Přeji vám z celého srdce další Bohem požehnaný průběh duchovního setkání.

Nejlepší cesta, jak zvítězit nad nepřítelem,
je udělat ho svým přítelem.

A. Lincoln

NEVĚDOMÁ HOSPODSKÁ A JEJÍ NETEŘ - OBJASŇOVACÍ ROZHOVOR

Milované dušinky. Opět zde máme bytosti, které chceme osvítit. Dnes budeme mít dvě mluvčí, potřebujeme proto vaši pomoc a podporu. Čím jsou totiž bytosti nezralejší a nepoučitelnější, tím těžší je pro misionáře i pro mě udržet kontrolu. Proto vás prosím o životní sílu, kterou pak dostanete od svého duchovního průvodce zase zpět.

V: vedoucí (Josef)
M: Mitzi A: Angela

A: Říkej si, co chceš. Pořád se budeme hádat, dokud budeme žít. Nechceš ustoupit, ale já také ne. Vždyť jde o existenci mé rodiny. Vzala jsi mě k sobě, ovšem zodpovědnost mám já, protože tys zůstala sama. A nechceš mi ji předat, ačkoliv jsem lepší než ty.
M: Proč bys měla být lepší než já? Můj muž zemřel, vedl poctivou živnost, a tebe, svou neteř jsem pozvala, abys mi pomáhala. Nemohla jsem ji sama vést a děti jsme neměli.
V: Smím tě pozdravit?
M: Koho chceš pozdravit?
V: Tebe, vyprávěla jsi nám o sobě.
M: Chceš Angelu nebo Mitzi?
V: Obě. Vše je připraveno. Jste v sále, kde vás poslouchá spousta lidí.
M: Plný hostinec mám radši nežli plný sál. Jsem Mitzi, majitelka. Tohle právo mi neteř Angela chce vzít, to nedovolím.
V: Ty si myslíš, že máš ještě tělo?
M: Samozřejmě. A Angela stále vyrušuje. Co mám dělat? Jsem hostinská a zvládla jsem už četné slovní potyčky.
V: Ale teď nejsi v hostinci, ani nejsi člověk s tělem. Nejsi ani žena *(ukazuje na mužského prostředníka, skrze něhož hovoří).*

A: Já jsem zase Angela. Jemná osoba. Ale nenechám si všechno líbit, rozumíš? Teta Mitzi připisuje opilým hostům čárky, ačkoliv pivo nedostali, a naučila to i mě. Ale tohle já dělat nechci.

V: To je dobře, že nechceš. Upozornila jsi ji na to?

A: Téměř denně se kvůli tomu hádáme. Nechce slyšet, že je stará a má hospodu předat. Domluv jí, prosím. Vždyť mám rodinu, muže a dvě děti, ti všichni mi zde pomáhají. Ale teta se nedá obměkčit.

V. Tak zaprvé, nejsi už člověk žijící zde na Zemi. Přešla jsi na onen svět a tvá teta také. To se chcete hádat i tady? Vždyť to nemá smysl.

M: Já jsem hádavá a nepřestanu, dokud mi nedá za pravdu. Z hospody se nenechám vystrnadit, povedu ji já!

V: Ale podívej. Uvidíš, kdo tě ovlivňuje, podívej se kolem.

A: Obsluhovala jsem pana faráře a řekla mu, že teta dělá hříchy, ať jí domluví. Řekl jí to, poslouchala jsem za dveřmi, ale nepomohlo to. Ty mi nemůžeš pomoci?

V: Jsi určitě na dobré cestě. Obě máte vedle sebe doprovod zářivých bytostí, které vás chtějí přivést k rozumnému řešení.

A: Prosím, řekni jí to, řekni jí to hned!

V: Pros o to, ať ji tyto bytosti vezmou s sebou a pomohou jí.

M: Můžeš si říkat, co chceš, ale já na tenhle hokus pokus nevěřím. Ani faráři nevěřím. Vidím v jeho peněžence cinkající mince a bankovky.

V: (k Angele) Angelo, tvoje teta má poznat, kdo ji ovlivňuje. Podívej, kolik je kolem ní temných bytostí. Ty jí našeptávají a ona je poslouchá.

M: Já jsem Mitzi. Angela mě chce vystrnadit z živnosti. A ty chceš říct, že to, co nedokázal farář, dokážeš ty? Tak se předveď!

V: Dobrá, zkusíme to.

M: Dobře, zkusme to.

V: Zeptej se zářivých bytostí kolem sebe, proč to tak je. Pak to budeš schopna pochopit.

M: Nejsem šťastná, milý pane - nevím, jak se jmenuješ, ale to nevadí. Když se nemohu hádat, nejsem šťastná.

V: A v tom je ta hlavní potíž. Nemáš se hádat! Musíš jí prominout. Musíš říct, to je tvůj způsob, budiž, ale já ti odpouštím. A pak ti bude pomoženo.

M: Mně pomoženo? Mně? To ona zabránila, abych zvětšila pohostinství, že jsem nekoupila přilehlý dům. Sice by to bylo na dluh, ale ona řekla, že tohle jí stačí. A žádná z nás nechce ustoupit.

V: Ty ale musíš! Musíš říct, že jí promíjíš. Že to je její život a ty máš svůj. Poprosíš svého anděla strážného i jejího, aby při ní stáli její pomocníci, a bude ti pomoženo.

M: Třesu se jen při představě, že mám promíjet.

V: Jinudy ale cesta nevede.

M: Zblázním se, to nemohu udělat! Ona je vinna.

V: Ne! Musíš jít jednoduše o krok zpět a říct „já ti odpouštím". A uvidíš, jak bude vše lehčí. Pak se tvoje křečovitost uvolní a začneš být spokojená.

M: Aha.

V: Opravdu!

M. Ale pane! V hostinci mám kříž a několik sošek. Kříž visí, sošky stojí, jsou zakouřené a špinavé a nepomáhají mi.

V: To má svůj důvod. Zeptej se svého průvodce. A až to uznáš a řekneš: „Uznávám a prosím o odpuštění," pak je to vyřešeno.

A: Nyní mluví Angela. S čistým svědomím říkám, že moje teta pokaždé chce výhody pro sebe, a když zjistí, že jsem slabá, plní ji to radostí. Proto se jí musím postavit. Nemohu škodolibou radost snášet. To se raději s dětmi odstěhuji. Farář ji neobměkčil, ty také ne, kdo pak? Samotný Bůh? Ten tu přeci není!

V: Je tu. Musíš v sobě nalézt sílu jí odpustit a říci: Dělej si, co chceš, to je tvoje věc. Ale já jdu svojí cestou a odpouštím ti.

M: Mitzi něco takového neudělá, stále vás poslouchám. Jsem tu proto, abych lidem nalévala a radovala se s nimi. Nevadí, když sem tam musím někoho vyvléci z lokálu. Ale tohle je můj život. Až jednou umřu, ať si pak dělá, co chce. Dokud jsem však tady...

V: Ale to se už stalo!
M: Co?
V. Už nejsi živoucí člověk v hostinci!
M: Jak to že ne? Vidím před sebou výčep.
V: Ve skutečnosti tam už nejsi.
M: Na tohle vám neskočím!
V: Chceme ti ukázat, jak to opravdu je. Podívej, jsi v sále a poslouchá tě hodně lidí.
M: A co je s mými penězi? Mám jich hodně.
V: Ty si vzít nemůžeš. Nevzala sis je s sebou.
M: Já jsem přeci stále byla v šenku a počítala peníze a ukládala si je.
V: Už nejsi v hostinci. Zemi jsi opustila, a abychom ti mohli pomoci, musíš poprosit o odpuštění.
M: Moc mě poučuješ, moc mi toho říkáš. Zeptám se těch lidí tam. Je to pravda?
přítomní v sále: Ano!
M: Teda! Nikdo neřekl, že to pravda není. Hm. Co teď?
V: Buď rozumná. Poddej se a přijmi to.
M: Ale Angela zdědí všechny mé peníze, vše.
V: Nech jí to, ať je s tím šťastná. Ale ani ona nebude, protože ani ona už nežije ve hmotě.
M: Haha, tak je to tedy! Ani ona je tedy nedostala.
V: Ano, ale neměla bys být škodolibá.
M: Já ze škodolibosti žiju!
V: Ne, nic dobrého ti nepřinese, zeptej se svého průvodce.
M: To je mi zadostiučinění. Mitzi se nenechá tak rychle - jejdanečku, já už jsem trochu změkla. Ty to cítíš, že?
V: Nech ji. Nech jí ty peníze. Ona také ustoupí. Musíte poprosit Boha o prominutí.
M: Ach, Bože, jak jsem ji pomlouvala, co všechno jí hodila na hlavu. A nyní taky z toho nic nemá. Ajajaj. To je mi ale věc.
V: Škodolibou radost bys však neměla mít.
M: Víš, když jsem si ji užívala celý život, tak mi ponechej aspoň jednu minutu.
V: Dobře, tu půl minutu máš mít. Ale pak ji odlož, nic nepřináší.
M: Milá Angelo, vedoucí řekl, že dostaneš slovo. Prosím....

A: Ano, teto, byly jsme poučeny, a tak se změnily. Zemřela jsem krátce po tobě na rakovinu plic, protože hosté hodně kouřili. Je pro mě těžké myslet na manžela a děti, ale tobě promíjím. Neuměla jsi jinak. Odpusťme si navzájem, jak říká tenhle člověk.

M: Já, tvá teta, jsem to pochopila! Ale je pro mě těžké pocítit pokoru. A bývalá majitelka zavedeného lokálu nemá teď nic.

V: Nic hmotného.

M: Nemám nic.

V: Ale ano, odvedou tě do nového domova...

M: Ne do vězení?

V: Kdepak.

M: Dělala jsem nedobré věci, ale teď je mám napravit. Mám, mám, vlastně musím se s Angelou usmířit.

(Obě bytosti se vzdalují.)

Milované dušinky! Střídání těchto dvou osob v prostředníkovi řídili Boží poslové, ne ony samy. Všimli jste si otřesů těla našeho bratra, což bylo znamení pro vstup druhé duchovní bytosti, pro jejich výměnu.

Byl to náročný úkol. Kdyby se nepovedl, už bychom ho nikdy neopakovali. Dostat takto málo zralé bytosti jako tyto dvě ven z média je náročné. Pokud by to nešlo, museli bychom zastavit veškerý přísun jejich ódové síly a pak pomocí duchovních impulzů vytáhnout. Nedošlo ale ke komplikacím, protože i vy jste pomohli. Navíc my nesmíme vyvíjet nátlak. Pouze kdyby bytost nechtěla prostředníka opustit.

S pomocí všech se podařilo obě bytosti usmířit, bylo to hlavně vidět na zbarvení aury tety Mitzi. Z tmavé se zesvětlila na světle šedou. Angela působila tolerantnějším dojmem. Tento rozdíl se projevil už za jejich života, kdy méně dobré narazilo na velmi zlé, a temné síly vyvolávaly u sestry Mitzi hašteřivost. Nemohu posoudit, zda bude u sestry Mitzi nutná

náprava ve hmotě, ale u sestry Angely určitě ne. Obě duše nyní tvoří jednotu, protože si dokázaly odpustit.

Ještě něco chci dodat. Udržet v pozemském žití určitou harmonii je těžké, i když se jedná o bytosti z té samé duchovní rodiny, což obě sestry byly. Je chvályhodné, že při tomto sblížení působily i další bytosti pocházející z jejich rodiny. Dopadlo to dobře, i díky vaší pomoci, za kterou vám děkuji. Pro nás jsou tato vykoupení, vy tomu říkáte osvícení nebo poučení nevědomých duší, velice důležitá.

Otče lásky, skrze zákon solidarity jsi nás naučil, jak přivádět sourozence ke světlu a jak ho mají v sobě rozsvěcet. Jak se mají zbavit nečistoty na duši, aby změkla, aby našli cestu sami k sobě, a tím přístup do vyšších, čistších sfér.

Otče, skrze Ježíše Krista, našeho Pána, Ti děkujeme. On nás osvobodil od násilí Satana a ty ho budeš posílat ke všem, kteří budou chtít osvobodit. O to tě prosíme.

Nejsvětější Otče, sešli hodně poslů na Zemi, ať jich může být zachráněno co nejvíce. Těšíme se z toho, že vy smíte při této návratové akci domů spolupracovat. Děkujeme všem bytostem, které nám pomohly.

Všem posíláme posly a duchovní lékaře. Prosím, jděte tam, kde jsou nemocní, trpící a potřební pomoci. Boží svatý mír ať je s vámi a Jeho léčivá síla lásky ať se ve vás rozlévá. Ať je vše tak, jak si přeje Bůh. Běžte v míru a chraňte si ho. Takový vám vnější svět dát nemůže.

VODU NEUDRŽÍŠ V DLANÍCH, UNIKNE TI MEZI PRSTY. PRAVDU NEUDRŽÍŠ V MYSLI, UNIKNE TI MEZI MYŠLENKAMI. VODY SE ZMOCNÍŠ JEN TAK, ŽE JI VYPIJEŠ A STANE SE SOUČÁSTÍ TVÉHO TĚLA. PRAVDY SE ZMOCNÍŠ JEN TAK, ŽE JI BUDEŠ ŽÍT A STANE SE SOUČÁSTÍ TVÉHO SRDCE.

internet

CESTA K ČISTÉ PRAVDĚ

nezveřejněný text Pavly Kašparcové z r. 2003

Čisté pravdy je člověk schopen přijímat jen mediální cestou. Medialita je vlastnost a schopnost, která ovlivňuje v rozdílné míře nejen smyslové orgány, ale i jeho transcendentální svět. Každý jednotlivec má mediální schopnosti a v rozdílné intenzitě přijímá inspirace vyššího, ale i nižšího a nízkého astrálního světa, které ho obklopují.

Tuto schopnost mu umožňuje ve hmotném těle přechodně inkarnovaný duch, cílevědomě zaměřený na vnitřní růst, vývoj a dosažení dokonalosti. Jeho existence ve fyzickém těle je umožněna pevně na ducha vázaným obalem, nazývaným duše, jejíž struktura je vytvářena hodnotami člověkem dosaženého duchovního stupně. Nezasahuje však přímo do mediálního procesu, zůstává mostem mezi duchem a hmotou.

Nezávislost ducha na hmotě dokazuje prostorové i časové vnímání existence obou životních dimenzí, i když si toho člověk není, vlivem převahy rozumového vědomí nebo hmotného zaměření, vždy vědom. Kdyby byl duch jen vývojovým aspektem hmoty, nebyl by jeho nositel schopen přijímat sdělení nadzemských bytostí ani božské impulzy, projevující se - adekvátně vnitřní zralosti - jako nevědomá touha po opětném spojení s domovem, z něhož vyšel.

Tak jako má voda sílu stoupat a dosahovat stále větší výšky, má i duch sílu stoupat a dosahovat výšky, zrcadlící se v individualitě a vnitřním vývojovém stupni jeho nositele. Jejich měřítkem zůstává po všechny věky lidské existence poznání a Láska, jejichž působením síla ducha roste.

Vše je pomíjející, ale Láska, nejcennější atribut života, zůstává věčná.

Jak dochází k přijímání čisté pravdy? Hmotné tělo člověka je zahaleno většině lidstva neviditelným tělem fluidálním. Vytváří část jeho osobnosti a umožňuje spojení se životy nadzemských sfér. Během seance prostupují fluidální tělo média astrální

bytosti, používají jeho životní sílu, aktivují mozek a smyslové orgány, aby mohlo dojít k dorozumění formou slov. Ke vzájemné komunikaci nadzemských bytostí nedochází formou řeči, slov, ale předáváním myšlenkové energie. Proto není rozdílnost řečí a výrazů jednotlivých národů překážkou předávat médiu pravdy, které je formuje do slov běžné řeči. Využitá životní síla je médiu vyššími čistými astrálními osobnostmi vrácena hned po skončení seance. Nízký astrál, jenž ovládá většinu pozemských médií, tuto sílu nevrací.

I pro fyzikální fenomény jsou lidská fluida materiálem, nutným ke zhmotnění jednotlivých rozumem nepostižitelných elementů, důkazů posmrtného života. Seznamují člověka s existencí doposud neznámých inteligencí a zákonů vymykajících se na Zemi platným fyzikálním zákonům.

Média přijímají myšlenky astrální bytosti buď v transu, nebo při plném vědomí. Během transu vystupuje duch média dočasně z hmotného těla a jeho místo zaujme astrální bytost, která se projevuje pomocí jeho orgánů - řeči a mozku. Vystoupený duch zůstává ve spojení s tělem média ódovým vláknem, stříbrnou šňůrou, jejíž pomocí se do něho po ukončení seance okamžitě vrací. Vysoké astrální osobnosti předávají svoje sdělení prostřednictvím média v hlubokém transu.

Čím vyšší je duchovní bytost, tím více je kladen důraz na vývojový stupeň média a na jeho etické kvality.

Čím větší je podobnost životního zaměření a vnitřních hodnot média s přicházející duchovní osobností, tím cennější a jasnější jsou předávané poznatky a pravdy.

Mnozí namítají, že ovládání média cizím duchem je přestupek proti svobodné vůli. Čisté médium se podřizuje přechodu do transu dobrovolně, protože si je vědomo zákona o pomocí výše vyvinutých duší duším méně vyvinutým a s radostí přijímá duchovní pravdy, pomáhající vnitřnímu růstu lidstva poznáváním jeho původu, úkolů, konečného cíle a cesty k němu.

Nejsilnějším zotročováním člověka je nedostatečný boj proti vlastním slabostem, nedobrým návykům a chybám, které ho poutají na nízké astrální síly a strhávají do duchovní stagnace a tmy.

O tomto přestupku proti svobodné vůli přemýšlí člověk málo, často mu ani nevěří.

Johannes Greber: „Kapitoly 12 a 13 Pavlova prvního dopisu Korintským obsahují vše, co by měl věřící, hledající člověk vědět o mediálním spojení s čistým duchovním světem. Mnozí lidé však jeho slovům a vysvětlení nerozumějí, protože nejsou na existenci nadhmotného světa pravdivě připravováni. Nedostatečné porozumění je zaviňováno i nesprávnými překlady Bible, jejím duchovním pravdám ne vždy odpovídajícím výkladem a odsuzováním čistých pravd, předávaných člověku mediální cestou. Mnohé náboženské instituce si vytvořily a vytvářejí pravdy vlastní, dogmata, zaměřená na ovládání člověka ne láskou, ale strachem z Boha."

Lidstvo není schopné čistou pravdu vlivem svého rozdílného individuálního chápání udržet. Pronesete-li před několika lidmi jednu jedinou větu, vrací se k vám často pozměněna osobním pojetím přítomných tak, že vyjadřuje opak toho, co jste jim chtěli sdělit. Stejně je tomu i s přenášením duchovních pravd. Poznání a pravdy jsou zkreslovány vlivem měnící se životní kultury a návyků lidstva. Mnohdy zaměří jediné slovo nebo čárka v textu jeho obsah do protichůdného směru původní pravdy. Jedinými čistými, nezměněnými pravdami zůstávají mediální projevy vyššího duchovního světa, které však mnohé náboženské instituce neuznávají a zakazují.

I u nich dochází k nesprávnému výkladů požadavků Bible, která varuje před mediálním stykem s mrtvými. Hovoří-li Bible o mrtvých, míní tím duchovně mrtvé bytosti, které se oddělily od Boha a vytvářejí vlastní nízký astrální svět. Spojení s Bohem je život, oddělení od Něho smrt a přechod k vládci zla.

„Modlářství, uctívání a vyvolávání duchovně mrtvých je všeho zlého příčina, začátek a zánik."

Jak strašné jsou následky mediálního spojení s nízkým astrálním světem, dokazují mnohé staré, nízkému spiritismu propadlé národy (Žalm 106). Tlak na svobodnou vůli, předstíraná láska a pomoc člověku po dobu, pokud plně neovládnou jeho duši,

vedou zvědavostí a touhou po senzacích dychtících téměř vždy k duševní abnormalitě a propadu do temnoty.

V současně probíhajícím boji mezi „Světlem a Tmou“ vrhá Lucifer na planetu Zemi množství svých spolubojovníků, kteří se snaží získat co nejvíce duší předstíraným dobrem a láskou, aby je odvedli z cesty návratu k Bohu.

Vyhýbejte se všem samozvaným médiím, jimiž hovoří Bůh, Kristus, Matka Maria a celá řada na Zemi uctívaných „svatých“. Vyhýbejte se všem, kteří se prohlašují za záchrance Země a Boží pomocníky.

„Podle jejich skutků poznáte je!“ Opravdoví pomocníci Boha nevyžadují za svoje sdělení peníze a slávu, nehovoří o svých úkolech na jarmarku veřejného života, ale působí v tichu vlastním příkladem, láskou, skrytou pomocí bližnímu a pokorou, vysvětlujícími rozhovory se svými bratry, jejichž svobodnou vůli plně respektují.

Na začátku kapitoly jsem uvedla, že každý člověk je obdařen určitým stupněm mediality. Každý, kdo je schopen boje proti vlastním nedobrým návykům, vlastnostem a slabostem, je schopen uzavřít se do ticha svého nitra a stává se sám sobě prorokem. Přijímá odpovědi a vysvětlení doposud neznámých poznání a pravd z čistého pramene Božského světla, jehož nositelem je jeho vlastní duch. Pozná, jak nebezpečná, klamná a zatěžující je honba za ziskem, slávou a pochybnými senzacemi Země. Miliony pozemského bohatství zůstávají pouhou nulou proti skutkům lásky, nejdůležitějšímu božskému zákonu pro všechna stvoření univerza.

„Rozmlouval jsem se svým srdcem a nabyl větší a hojnější moudrosti než všichni ti, kdo byli v Jeruzalémě přede mnou!“

král David, Jeruzalém

VZNIK BAREVNÉHO OBRAZU JEŽÍŠE KRISTA

(obraz naleznete v barevném provedení na obálce R62)

Turínské plátno je pravé a tento snímek je toho důkazem. Plátno je střeženo duchovním světem. Má od Krista úkol - snažit se o něm podat co nejvíce důkazů.

Fotograf a jeho doprovod byli senzibilní lidé. Duchovní svět rozpoznal, že tento muž měl hodně ódové síly. Část jí tedy odebral a změnou ódové vibrace byl vtisknut Ježíš v barvě na plátno. Při vyvolání filmu se zjevil tento obraz.

V době fotografování nebyla část plátna dostatečně nasáklá ódovou silou, proto jsou některá místa ne zcela barevná. Fotograf zmáčkl totiž spoušť příliš brzy. (Toto je důkazem i pro vznik obrazu).

Když byl Ježíš ukládán do hrobu, nevypadala jeho tvář takto, byla zohavena mučením. Pro duchovní svět bylo ale důležité, aby na snímku byla vidět Jeho láska. Tento obraz je pravdivý a lidé by si ho měli do sebe vstřebat.

Vděčnost mění jídlo v hostinu,
dům v domov,
cizince v přítele.
Vděčnost dává smysl tomu,
co jsme prožili.

M. Beattie

Z KORESPONDENCE S PAVLOU Z KVĚTNA 2005

Duchovní učitelé

Duchovní učitelé jsou dokonalí duchové. Mohou hovořit jen prostřednictvím čistého, vysoce vyvinutého média, které je schopno jejich vysoké vyzařování snést.

Duchovní schopnosti materialistů

I klasický realista může být nositelem sensibility, která mu umožňuje vnímat příští události. (Taková byla odpověď na můj údiv, že nemocný materialistický kolega řekl synovi: Umřu v pondělí, tak jako se to stalo mému bratrovi, mamince a babičce. Opustil tělo v pondělí, ale následující.)

Odborní duchovní pomocníci

Lékařům pomáhá v jejich profesi ne jen jeden duchovní lékař, nýbrž celá řada. Každého z nás provázejí odborní duchovní pomocníci, podle typu zaměstnání. Důležité je být si toho vědom a prosit je o pomoc. Člověka může provázet více pomocníků, také odborníci z vlastní rodiny. Duchovního průvodce máme jen jednoho, ale ten má mnoho pomocníků.

Dobrovolné inkarnace

Otázka: Při čarodějnických procesech byl upálen kněz. Při procesech i na hranici se modlil. Rozhlasový pořad ho popisoval jako dobrého nevinného člověka. Asi řekneš, že neznáme jeho vnitřní život, přesto tohle vypadá jako krutá smrt nevinného a nerozumím tomu. I kdyby z minula měl zažít krutou smrt, jeho dobrý život ji měl zlehčit, ne? Odpověď: Většina upálených jsou dobrovolné inkarnace přinášející lidstvu příklad neotřesné víry. Před smrtí je jejich duch odtažen z těla, takže necítí utrpení v plné míře. Výjimku tvořil Kristus, jehož duch nesměl být před smrtí na kříži odtažen z těla, aby toho nemohl využít Satan ve svůj prospěch.

*